

Sedmo čudo

Osnovna šola Dušana Flisa Hoče

Šolska ulica 10

2311 Hoče

Uredila: Nina Majer

Šolsko leto: 2013/2014

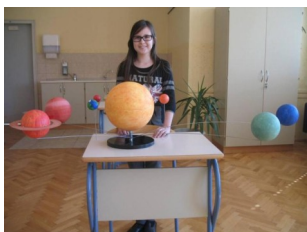
Izdano: april 2014

**Soustvarjalci: učenci pri novinarskem
in likovnem krožku**

PONOSNI SMO NANJE ...

Zoja Vučić, 9. a:

Bronasto priznanje iz geografije in se je uvrstila na državno tekmovanje.

Tinkara Primec, 8. b:

Srebrno Preglovo priznanje iz znanja kemije ter bronasto Cankarjevo priznanje in prav tako srebrno Proteusovo priznanje iz znanja biologije.

Nika Merkuš, 8.b in **Matej Janžekovič, 9. b** sta prejela srebrno priznanje na državnem tekmovanju iz logike. **Matej Janžekovič, 9. b** pa je prejel tudi bronasto Cankarjevo priznanje.

***Tudi vsem ostalim iskreno
čestitamo!***

VSEBINA:

J. F. K.	3
ŠOLSKE NOVICE	4
RIMSKA CELEIA	8
ŠPORT	9
SMEH JE 1/2 ZDRVJA	12
LITERARNI KOTIČEK	13
NAROČJE KAMENČKOV	18
CICIČUDO IN CICIČUDO REKA	19

J. F. K.

John F. Kennedy se je rodil 29. maja 1917 v Brooklinu, Massachusetts. Kot otrok je bil veliko bolan, zato je bral veliko knjig in zaradi tega bil eden izmed najbolj razgledanih v svojem razredu. Doba bolezni ni minila, a vendar je kot mladostnik užival (veliko se je tudi primerjal z bratom). Srednjo šolo je končal leta 1935, nato pa se je vpisal na Princeton, kjer ponovno ni bil dolgo zaradi bolezni. Po okrevanju je šel na Harvard ter z bratom, pa tudi sam, prepotoval velik del Evrope. Zaradi poškodbe hrbtenice pri športu je imel vso življenje probleme z njo, zaradi tega pa tudi tri operacije (1944, 1954, 1955).

Kasneje se je odločil, da bo šel v vojsko in sicer k mornarici. Sprva je bil zaradi poškodb v vojaški bolnišnici nato pa je svojo prvo stopnico v politični karieri dosegel s tem, ko je leta 1947 prišel v predstaviški dom ZDA. Leta 1948 in 1950 je bil gladko izvoljen za senat ZDA. Leta 1952

Že leta 1951 pa je spoznal svojo bodočo šarmantno ženo Jackie Bouvier. Zaradi njunega prenatrpanega urnika sprva nista prišla skupaj. To jima je kasneje le uspelo in 12. 9. 1953 sta se poročila.

Sprva so bili demokrati skeptični, če je pametno v boj za predsednika spustiti tako mladega in neizkušenega politika, vendar jim kasneje ni bilo žal, saj je zmagal, čeprav za las in se tako vpisal v zgodovino kot 35. predsednik ZDA. V njegovem sicer nedokončanem mandatu je naredil zelo veliko in bil znan po številnih govorih. Bil je podpornik civilnih pravic.

Johna F. Kennedyja so ubili 22. 11. 1963 leta v Texasu, Dallas. Umrl je v bolnišnici Parkland. Še isti dan pa je zaprisego dal Lyndon B. Johnson.

Zapisal: Luka Andreas Robič, 8. b

TEHNIŠKI DAN - Srednja lesarska šola

Učenci 6. razredov smo v četrtek, 13. 3. 2014 imeli tehniški dan. Obiskali smo Srednjo lesarsko šolo v Mariboru.

Ob 8.20 smo se učenci 6. b razreda zbrali v naravoslovni učilnici, kjer smo se z učiteljico Sašo pogovarjali o vrstah lesa, njegovi predelavi in zakaj ga uporabljamo. Kasneje nam je na to temo razdelila učne liste, ki smo jih reševali skoraj do konca ure. Deset minut pred koncem ure so reditelji šli po malico. Tokrat so nam kuharice pripravile pico in čaj. Po njej smo odšli na avtobus in se odpeljali proti srednji šoli. Najprej smo se zbrali v učilnici, kjer nam je gospa predstavila šolo in povedala, za katere poklice se na njej lahko izobražujemo. Potem so nas razdelili v dve skupini. Odpeljali so nas do delavnic, kjer smo si učenci izdelali kozolce. Sestavili smo ga iz osmih koščkov, vsakega smo obrusili in jih na koncu zlepili z lepilom. Kasneje smo se še enkrat razdelili v dve skupini, da so nam lahko lažje predstavili stroje in obdelavo lesa z njimi, nas peljali v skladišče suhega lesa ... Po končani predstavitvi smo se najprej zbrali v avli šole, odšli pred šolo ter se nato odpravili na gozdno učno pot. Med potjo smo videli nekaj lesenih tabel, na katerih so bile zapisane različne zanimivosti o lesu. Okoli 12.10 smo že sedeli na avtobusnih sedežih in se veseli peljali proti naši šoli.

Tehniški dan mi je bil zanimiv, še posebej, ker si je vsak lahko izdelal svoj kozolec in si ga odnesel domov.

*Zapisala: Lucija Golob, 6. b
Fotografije: Nina Majer*

PREDBOŽIČNA PROSLAVA in KULTURNI DAN

Predbožično dopoldne smo si lepo popestrili s božično proslavo. Nastopali so številni učenci naše šole, ki so se predstavili s svojimi talenti (harmonika, petje, klavir ...). Proslavo sva vodila Matias in Sanja ter se pri tem strašansko zabavala. Najprej so nam prisluhnili učenci od 6. do 9. razreda, kasneje pa so se nam pridružili še mlajši učenci. Proslavo sva uspešno speljala do konca, po kateri smo nastopajoči dobili številne pohvale. Ko sva predstavo za starejše učence zaključila, so se odpravili na plesne delavnice, katere so potekale v prostorih naše šole. Tudi midva sva se jim pridružila po končani predstavi za mlajše učence. Ko smo se naučili vso koreografijo, smo jo seveda predstavili šoli, katera je potekala v večnamenski športni dvorani Hoče (VŠD). Naš trud so si z veseljem ogledali tudi najmlajši učenci. Vsak razred je predstavil svoje delo. Med samimi vajami pa je potekal tudi srečelov, katerega smo pripravili učenci 9. razreda.

Zapisala: M. Osojnik in S. Kresojević

Fotografije: Nina Majer

NARAVOSLOVNI DAN OSMIH RAZREDOV - OBISK HIDROELEKTRARNE FALA

V četrtek, 13.3.2014, smo imeli osmi razredi naravoslovni dan. Za začetek smo si najprej pogledali film o delovanju elektrarn in hidroelektrarn. Dobili smo tudi učni list, na katerem smo rešili naloge o energiji in elektrarnah ter rekah v Sloveniji. Sledila je malica in vožnja do hidroelektrarne Fala, kjer nas je že pričakal vodnik. Peljal nas je v sobo, kjer smo si najprej ogledali film o Dravi in nastanku elektrarn na njej. Nato smo se razdelili v dve skupini in si pogledali potek pridelovanja električne energije skozi turbine. Seveda smo bili vsi navdušeni nad celotnim muzejem, ki sta nam ga prijazna vodnika predstavila.

Zapisala: Lučka Stopinšek, 8.b

PUST HRUST

V torek, 4. 3. 2014, so učenci imeli tehniški dan. Dopoldne so izdelovali razredne pustne maske, ki so jih nato predstavili na zaključni prireditvi. Učenci so pri tem pokazali svoje izvirne in domiselne ideje ter ročne spretnosti. Obiskali so nas tudi kurenti, ki so nam pomagali odganjati zimo.

Vmes so imeli tudi malico, da so si nabrali novih moči, nato pa so še morali pripraviti različne pesmi, besedila ..., ki so bila vezana na temo razredne pustne maske.

Po končanih delavnicah, se je vsak razred posebej predstavil in razstavil svoje maske v spodnji avli. Nato pa še je sledilo pustno rajanje, kjer so si učenci, ki radi plešejo, sprostili svojo energijo ter uživali ob ritmih glasbe.

Knjižničarski krožek

Ob sredah se po pouku učenci 6. razreda, ki obiskujemo knjižničarski krožek, zberemo v knjižnici. Ena izmed stvari, ki jih radi počnemo, je branje knjig prvim razredom. Prav tako se radi družimo ob ovijanju novih knjig, ki nam je v zadnjem času zelo prirasla k srcu.

Naša knjižničarka, Lidija Mazgan, nam je pokazala ter nas naučila, kako sposojamo in vračamo knjige. Dejavnost, ki pa nam je manj ljuba, je pospravljanje knjig, ki pa jih učenci pridno vračajo, zato pa jih moramo pogosto zlagati na police.

Delo v knjižnici.

Ko učenci, tako mlajši kot starejši, potrebujejo pomoč pri izbiri knjige, jim z veseljem priskočimo na pomoč. Prav zaradi vseh teh dejavnosti radi obiskujemo knjižnico in knjižničarski krožek ter opravljamo dejavnosti, ki so nam manj pri srcu.

Vsak teden pa nestrpno pričakujemo sredo in čakanje na nove naloge.

*Zapisali: Lucija Golob in Sara Kolmanič, 6. b
Fotografije: Lidija Mazgan*

Izdelki učencev po branju.

Tako beremo in predstavljamo knjige v razredu.

Ogled rimske Celeie

V torek, 18. 3. 2014, smo se latinci odpravili v Celje. Do tja smo se peljali z vlakom, enim izmed nas se je že to zdelo pravo doživetje. V Celju smo se najprej malo sprehodili in na Glavnem trgu opazili arheologe, ki so izkopavali novo najdbo - ogromno rimsko vilo in rimsko cesto. Zagledali smo veliko stavbo, imenovano Knežji dvor, kamor smo bili tudi namenjeni. Vse nas je zelo osupnila, saj bi od tako stare zgradbe s tako pestro zgodovino pričakovali, da bo manj ohranjena in manj modernizirana. V kleti Knežjega dvorca smo si ogledali stalno razstavo Mesto pod mestom, kjer so *in situ* (na kraju najdbe) razstavljeni ostanki stare rimske Celeje: obzidje, rimska cesta, mozaična tla, freske na steni ene od hiš, antični kipi, hipokavst... Kasneje smo si ogledali lapidarij in rimske ostanke, ki so skriti po celotnem mestu.

Tik preden smo sedli na vlak, s katerim smo se odpeljali do Hoč, smo še nekaj pojedli v McDonaldsu in se slikali z Almo Karlin, fantje pa so se žalostno poslovili od Lamborghinija, ki so ga cel dan navdušeno opazovali.

*Zapisala: Brina Bračko, 8.b
Fotografije: učenci latinščine*

ŠPORT in DRUGE ŠPORTNE AKTIVNOSTI

GREMO NAPREJ!

V četrtek, 9.1.2014 in ponedeljek, 13.1.2014 je potekal nogometni turnir osnovnih šol iz Mariborske regije. Naša šole je sodelovala na turnirju in osvojila zasluženno četrto mesto. Naše sanje o osvojitvi pokala so razblinili učenci osnovne šole Sladki Vrh, ki so naše junake v boju za tretje mesto premagali z rezultatom 0:4. Pred to tekmo so učenci naše šole igrali tudi tekme s šolama Šentilj in Pesnica. Ob zmagi 5:4 proti osnovni šoli Šentilj smo verjeli v zmago. Že pri tej tekmi smo močno držali pesti, saj so o zmagovalcu odločali kazenski strelji. Proti močni obrambi Pesnice, se je naša ekipa zlomila in prizorišče smo zapustili s sklonjenimi glavami, a ponosni na trud, ki so ga igralci vložili. Pred tekmami v ponedeljek, smo v svoji skupini zmleli vse nasprotnike in tako so pod našo čvrsto obrambo in odlično razpoloženimi napadalci klonile ena šola za drugo. Najprej so preigrali Duplek, nato Slivnico in nazadnje še Koreno. Kljub grenkemu priokusu smo vsi učenci naše šole ponosni na bodoče nogometne zvezde.

Novinarki: Azra Joldžić in Lana Fanedl, 8. b

Fotografije: Azra Joldžić in Lana

Fanedl

INTERVJU

Naši športniki imajo vzpone in padce, a kljub temu ne obupajo. Da pridejo do dobrih rezultatov pa morajo vztrajati. Tako vztraja eden izmed njih, ki je že marsikdaj prispeval k uspehu ekipe. Pogovarjali smo se z Luko Andreasom Robičem, ki nam je veliko zaupal.

1. KDAJ SI PRIČEL TRENIRATI NOGOMET?

Že od nekdaj sem se navduševal za ta šport. Svoj prvi dres sem oblekel leta 2008. In sicer sem prvo leto igral pozicijo vratarja.

2. KDAJ SI ZADEL SVOJ PRVI GOL?

To je bilo leta 2009 proti ekipi Frama. To so bili nepozabni trenutki in preplavili so me občutki nepopisne sreče.

3. V KATERIH NOGOMETNIH KLUBIH SI IGRAL?

Najprej sem igral za nogometno ekipo Hoče, potem Kovinar in spet Hoče. Trenutno ne treniram nogometa, igral sem ga pet let, a sem sodeloval na turnirju, ker je trener v meni videl potencial.

4. NO, PA PREIDIMO K TURNIRJU. KAJ SI MISLIŠ O VAŠIH NASPROTNIKI?

Menim, da so si vsi zaslužili napredovanje. Morda je bila edino ekipa Korene malo slabša od ostalih, saj jim nikogar ni uspelo premagati. Slivnica je dobro igrala in zaslužno prišla v drugi krog, kjer je imela smolo, da je igrala s težkimi nasprotniki. Ekipa Dupleka pa bi napredovala, če je ne bi naša šola premagala (nasmeh).

5. KAKŠEN JE BIL OBČUTEK OB PORAZU?

Moji občutki so bili mešani. Bil sem ponosen na nas igralce, a vseeno malce žalosten, saj bi bila medalja za nas dobra potrditev, da gremo v pravo smer ter da so se naši treningi obrestovali. Ko sem v zadnjih desetih minutah prišel v igro se ni dalo več veliko narediti, saj je bil zaostanek že kar velik.

6. KDO JE PO TVOJEM MNENJU NAJBOLJŠI IGRALEC VAŠE EKIPE?

Vsak je dober, če ne, ne bi bil v ekipi. Alen Drevenšek je igral zelo dobro in dosegel tudi gol, Jan Trobentar je igral dobro v obrambi in poskrbel, da nismo dobili toliko golov ter podal tudi kar nekaj dobrih žog Simonu Volmutu, ki je bil tudi najboljši strelec naše ekipe. Seveda pa ne smem pozabiti na izvrstnega vratarja Mateja Janžekoviča, ki se je odrezal naravnost fantastično.

7. KAJ MENIŠ O VEŠEM TRENERJU?

Menim, da je dobro vodil našo ekipo. Potrudil se je in izdelal odlično strategijo. Želel je vse dobro, a nam je žal sreča tokrat obrnila hrbet.

8. KDO JE TVOJ VZORNIK?

To je definitivno Franck Ribery. Nekoč si tudi sam želim zaigrati v Bayernu in biti tako uspešen kot je on.

9. KAJ SI MISLIŠ O DOBITNIKU ZLATE ŽOGE?

Menim, da je Cristiano Ronaldo to žogo zaslužno dobil, saj je bil res najboljši nogometaš. Lahko mu samo rečem:« Kapo dol!«

Zapisała: Lučka Stopinšek, 8. b

ODBOJKA

POLFINALE ODBOJKARSKEGA TEKMOVANJA ZA STAREJŠE DEČKE

V petek, 14. 3. 2014, je bilo v Braslovčah polfinalno tekmovanje iz odbojke. Naša ekipa je najprej igrala z ekipo Osnovne šole Braslovče in jo gladko premagala 2:0. Tako so fantje postali zelo motivirani, dvignila se jim je samozavest, prav tako pa so dobili novega zagona za naslednjo tekmo. Nato je naša ekipa igrala proti ekipi Osnovne šole Bratov Polančičev Maribor in prav tako zmagala 2:1. S to zmago so se uvrstili v finale. Zadnja igra je potekala med preostalima ekipama, zmagala pa je OŠ Bratov Polančičev 2:0.

Novinarki: Sara Žvajker in Lučka Stopinšek, 8. b

Fotografije: Lučka Stopinšek, 8. b

Smeh je 1/2 zdravja

Sprehaja se zobotrebec po travniku in pride mimo jež. Zobotrebec reče: »Oooo, glej, avtobus!«

Medved, lisica in osel si želijo postaviti brlog. Grejo na upravno enoto po gradbeno dovoljenje.

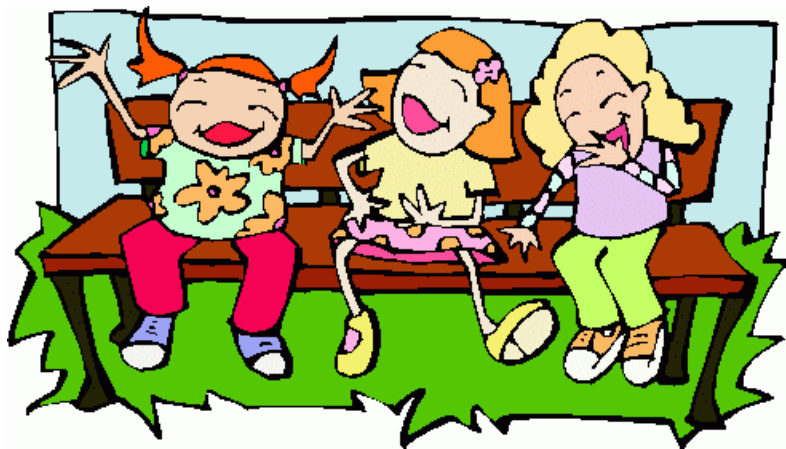
- Prvi vstopi medved, ker je največji in najmočnejši, pa pride čez nekaj časa nazaj in pravi: »Ni mi uspelo, nimam pogojev.«

- Druga gre noter lisica, pride vem zelo kmalu in pravi: »Tudi meni ni uspelo, kaj vse zahtevajo.«

- Tretji gre noter osel in pride kmalu nazaj z vsemi papirji in pravi: »Lahko začnemo graditi, in to takoj.«

»Kako pa ti je to uspelo?« ga vprašata ostala dva.

Osel pravi: »Pridem noter in kaj! Notri sami moji sošolci!«

Pride žena k zdravniku:

"Zdravnik, koliko bi jaz morala biti visoka za svojo težo?"

"Štiri metre, gospa."

"Eto, jaz vsem govorim da sam nizka, a oni vsi kričijo debela, pa debela!"

Petletni fantek stopi do moškega na plaži: "Stric, kaj počneš?" "Na dopustu sem." "Ali je tisti mercedes tamle tvoj?" "Seveda." "Kje pa živiš?" "V mestu, v veliki hiši." "Pa dobro zaslužiš?" "Zelo dobro." "Kje pa imaš ženo in otroke?" "Nimam." Fantek se obrne in zakliče: "Mami, kaj si rekla, da naj ga še vprašam?"

Janezek vpraša mamo: "Mama, kaj se zgodi z avtomobili, ki so stari in obtolčeni?" Mama: "Nekdo jih proda tvojemu očetu!"

LITERARNI KOTIČEK

ŽIVALSKI PUST

Hrust pust prihaja
iz daljnega je kraja.
Tam se krofi pečejo
in nam že sline tečejo.

Oblekli smo se v živali,
da bi zimo pregnali.
Volk, slon, miš in ovca,
a pust še vedno nima konca.

Sprehajajo se panda, bober, lev
za njimi še hobotnica, jadrna
sopotnica.
Zraven še opica priskaklja,
ki afne guncati zna.

Učenci 6. b

NAPAKA

V soju mesečine se oblačim,
moral bi, a žal ne spim,
potrť, ker ravnal sem narobe,
zaradi vseh svojih grehov
komaj še živim.

Morda pa bom živel nekoč. Morda.
Če le z mano ti boš govorila, mi oprostila.
Morda.

A do zvezd je še daleč
in za zdaj le gledam v tla.

Preboli to žalost, si rečem.
Ne ubadaj se z njo.
Ona je punca. Dekle.
In mnogo deklet je na tem svetu.
Morda eno boš našel v naslednjem letu.
Ali pa dve. Saj veš, nikoli se ne ve.

Tilen Kodrić, 9. b

Poustvarjanje na pesem Franceta Prešerna: Turjaška Rozamunda

RADIJSKO POROČILA O OSTROVRHARJEVI IN LEJLINI POROKI

Pozdravljeni vsi poslušalci radia TOP PRINCESKE! Danes je ponedeljek in spet nov delovni dan. V studio vabim novinarko Saško Klopuč, ki ima nekaj novih informacij o Turjaški Rozamundi in Ostrovrharju, ki naj bi se poročil? Poglejmo, kako potekajo dogodki Rozamunde in kako se počuti?

Hvala, hvala gospod Dejan. No tako...Ostrovrhar naj bi se poročil z Lejlo, a Rozamunda je tako ježno presenečena nad tem dogodkom, saj ne mora verjeti, da je Ostrovrhar ni ubogal, ko mu je ukazala naj Lejlo pripelje v grad, da vidi, če je res lepša od nje. To je tako naverjetno! Rozamunda je tako iz sebe, da je postala ljubljanska nuna! Ostrovrhar se ji je »maščeval« in ji na ta zelo zanimiv način povedal, da več ne bo nejna »cota« s katero Rozamunda ravna kot se ji zazdi. Rozamunda je mislila, da ne obstaja lepša od nje in zdaj vemo, da z ošabnostjo ne prideš nikamor!

Žal Rozamunda ni hotela spregovoriti. Tako da, dragi poslušalci, sporočam vam, da se bo Ostrovrhar poročil z Lejlo...in pa še nekaj vam svetujem!...ne bodite ošabni, nesramni in samovšečni, saj ne bote s tem nikamor prišli in konec koncev, sploh vas noben ne bo imel rad, če boste taki! Nikar ne mislite, da ste edini lepi in najpopolnejši človek na svetu, saj vidite, kaj se je zgodilo z Rozamundo, ki je mislila tako!

Hvala gospodična Saška! No tako dragi poslušalci nove novice, nove resnice! Zdaj pa k vremenu. Po vremenu pa bomo slišali pesem iz 70-tih let, naslov pa je Presenečenje! Hvala in lep dan še naprej!

Aleksandra K. Žičkar, 8.a

TURJAŠKA ROZAMUNDA

10.

Oh
sin,
seveda,
seveda!
Si vitez,
kaj ne.
Izvoli postrezi
si s čimer
želiš. Vzemí vina,
kruha, kolikor
hočeš. Oh,
poroka bo čez
tri nedelje!
Objubim vam
mojo hči.

11.

Res?
Joj, kako
sem vesel!
Kar zapeli
bom!

12.

Nož v prsa prieti,
ven se prav ulije kri,
prav gorje mu, kotrpi,
junak pa se smeji...

14.

Ustavi
se malo
sin,
povej nam,
ali si že
videl lepšo
nevesto, kot
je naša,
ko si prepotoval
toliko krajev?

15.

Moram povedati,
da je res
lepa, in kako
lepi bodo otroci,
a sem videl
že lepšo...

13.

16.

17.

Oh, lepa je kot
sonce, ta deklica
v Bosni, utegnula
bi biti lepša od
vaše neveste.

18.

19.

No, sem slišala, da
so vaše vojake
Bosnjaki odpeljali v
suženjstvo. Res sramota.
Zberi hlapce, rešite vojake,
hkrati tudi tvojo ~~dečko~~ hčerko
pripeji jo v moj grad,
da vidim, če je res tako lepa!

20.

Prav,
storil
bom
kot
že liš.
Objubim.

PRED NAPADOM

NAROČJE KAMENČKOV

VITA

Bila je neka deklica,
po imenu Vita,
vedno vedra in nabrita.

Pravijo, da je tiha,
da se včasih skriva.
Pa saj za to ni sama kriva!
Navzven zadržano deluje,
znotraj nje klovn kraljuje.

Pogosto je s svojem svetu,
v svetu brez skrbi
in dobrih melodij.

Tele, makro in zoom
ji dajejo pogum.
Zelo rada fotografira
in vse možne trenutke dokumentira.

Sedaj se po poti prvi ozira.
Ali bo to prava izbira?
Pravi, da še ne ve,
a vam zagotovo čez nekaj let pove.

Pripis:
Praded bere in si misli:
»Zvita, zvita, tale Vita!«

» Ah, ta naša Vita je res nabrita!«

Vita Potočnik, 9. b

TI

Pod tvojim JAZ je še en obraz.
Ali zanj kdo ve?
Je jezen?
Žalosten?
Iskriv?
Ne vemo, tega sam si kriv.
Je plašen?
Tih?
Neznaten vdih...izdih...vdih....izdih.

Zajemi sapo, da se potopiš
v svoj JAZ.
A pazi,
da ga ne izgubiš,
da svet ne bo nanj vplival.
Ni slab, da bi ga skrival!

Obračaš ga stran od ljudi,
ker je malo manj MI
in malo bolj TI.

Staša Kučer, 9. b

DOLGČAS

To je grozna, zlobna
stvar,
nič ne delaj si utvar.
saj sam vem, da je tako,
ne reci, da ne veš kako!

Ko mirno v postelji ležiš,
čisto tiho kakor miš,
kar naenkrat te napade
in ti spanje ukrade.

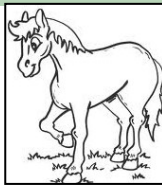
Tuli, brcaj kakor hočeš,
tudi če se glasno jočeš,
dolgčas milosti, žal, ne pozna,
se nikoli ne preda.

Res je bistra tale spaka,
še zelena žaba kvaka,
ko na lokvanju sedi
in obupano strmi.
Šteje, koliko je njiv.
Misliš, da je dolgčas kriv?

Lana Kučer, 9. b

CICIČUDO in CICIČUDO REKA

Pravljica o

in

Nekega sončnega dne sta se na jasi srečala konj in konjiček. Veliki konj je bil mogočni lipicanec, mali konjiček pa navadni avstrijski skakač. Veliki konj je vprašal konjička, zakaj tako tava naokrog. Konjiček mu je povedal, da išče mogočno korenje, ki bi mu dalo veliko moč. Konj se je zamislil in nazadnje vprašal, kje pa se skriva to mogočno korenje. Konjiček mu je vse natančno opisal in nazadnje še dodal, da je vse to v Sladkorni deželi. Lipicanec ga je vprašal, če lahko išče z njim. Najprej je konjiček malo pomislil, potem pa mu odgovoril: «Seveda.»

In odpravila sta se na pot. Najprej sta prečkala požrešne sladkorne palčke. To ni bilo lahko, saj so se stegovale po njiju, se ovijale, a vendar jima je uspelo. Naslednji preizkus je bil krvoločni bonbon. Odpiral in zapiral je svoja usta, a tudi tu jima je uspelo. Zdaj so jima na pot stopile smrtne karamele. Lepile so se in raztegovale. Na srečo sta se še pravi čas izmuznila. Zadnji preizkus je bil grozen. Prišli so smrtno krvoločni čigumiji, a tudi njim ni uspelo pokončati konja in konjička. Potem so se pokazala kitova usta in ju pojedla. V teh ustih pa se je skrival njun koren, ki ju je spremenil v Pegasa z rogom.

Zdaj vesta konj in konjiček kot tudi vi, da se s skupnimi močmi premaga vse.

Ema Rauter, 3. a

USPELO MI JE

Ati že dolgo igra nogomet. Navdušil me je s svojim igranjem in vedno bolj mi je postajal všeč. Precej že znam in veliko se še moram naučiti.

Nekega dne sem se zjutraj zbudila in bila popolnoma pripravljena na turnir. Pojedla sem zajtrk, se oblekla, šla na svež zrak, da se zbudim in potelovadim. Kmalu mi je ati rekel, naj skočim v avto in mami me je odpeljala.

Zbrali smo se, se preoblekli, trener nam je razložil, kako bomo igrali. Šli smo na igrišče in morala sem sedeti na klopi. Bila sem žalostna. Potem me je trener dal v igro, rezultat je bil izenačen, a v zadnji minuti je naša ekipa dala gol! Šli smo v slačilnico. Trener je bil ponosen na nas. A nas je spomnil še na tri tekme, ki so pred nami. Vesela sem bila, ker smo zmagali in trener me je pohvalil. Prišla je druga tekma, kjer smo tudi zmagali. Nato smo igrali proti puncam, ki sem jih poznala. Pogovarjale smo se, ko smo se ogrevale. Odšli smo na igrišče. Počutila sem se zmagovalno. Igrali smo dobro, rezultat je bil izenačen. Zmagali smo tudi v polfinalu.

Dobili smo pokal za tretje mesti in upam, da bomo še naprej tako dobri.

Pija Frešer, 4. c

Pesmi, ki jih piše otroška domišljija

Nočno potovanje

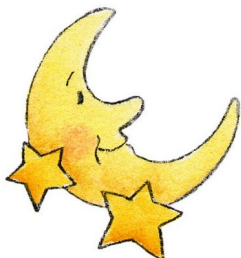
Ko se na nebu mesec pokaže
in ko vse se zatemni,
grem s sestrično skozi sanje
na najino nočno potovanje.

Greva v dom sladkornih vil
In v deželo mračnih sil,
kjer se princ bo za kraljično
vedno rad boril.

Čez mavrico prečkava reko,
ki teče skozi gozd,
tam pa prav vse je narobe,
saj slišim nenavadne glasove.

Lisice bežijo pred zajci,
ti ulovijo jih zdajci,
ko pa sem zjutraj se zbudila,
sem ugotovila, da je vse to
moja DOMIŠLIJA.

Daša Bejat Krajnc, 5. b

Nočno potovanje

Na nočno potovanje se odpravim,
s prijatelji, starši se pozdravim.
Na poti spremlja me moj maček Muri,
ki odpira mi vesoljske duri.

Po galaksiji gor in dol hitim,
zvezde gledam in se veselim.
Soncu, planetom se umikam,
mlečne ceste z roko se dotikam.

Naenkrat iz sanj se prebudim,
in kje drugje, kot v postelji ležim.
Kaj lahko si lepšega še želim,
kot da svoje želje v sanjah doživim.

Gal Fanel, 5. b

Ustrahavanka za odrasle

Pod posteljo pajek spi,
tvoj ropot ga prebudi.

Počasi pazljivo odgrneš odejo,
saj spletel okoli tebe je prejo.

Ko od tu hočeš pobegniti
in se k sosedom skriti,
od strahu zakričiš,
ob enih zjutraj se zbudiš.

Žan Alimanović, 5. b

Rdeča kapica

Nekoč je živela deklica
z imenom Rdeča Kapica.

Babica zbolela je,
zato deklica na pot odpravi se.

Volk jo je pretental,
kmalu pot do babice je poznal.
Njo takoj pojedel je
in v posteljo ulegel se.

Kmalu je Rdečo Kapico požrl,
lovec ga je našel,
tako ga ubil
in volk je umrl.

Babica in kapica sta se rešili
in do konca dni sta se veselili.

Daša Bejat Krajnc, 5. b

MAMA,

24 ur na dan jaz te rad imam.
Za materinski dan, ti šopek dam.
Ko se naslednji dan zbudim,
ti poljubček podarim.
Vem, da me rada imaš, ker se z mano igraš in smehljaš.
Ti si najboljša mama – ena sama.

Žan Belec, Timotej Vodušek, 4. C

Moja Indija Koromandija

Indija Koromandija,
je lepa kot Islandija.
Tam so modri baloni,
veliki kot sloni.

V Koromandiji so torte in sladice,
dobiš pa tudi ogromne pice.
Vse, karkoli si zaželiš,
v moji Indiji Koromandiji dobiš.

Filip Vrecl, 3. a

Moj brat

Moj brat je zelo kosmat.
Moj brat je včasih tat.
Je poreden in brezupen,
velikokrat je zelo obupen.

Krade dragulje, pa tudi metulje.
Pravi čas se zbudi in po glavi
mu gredo že čudne reči.
Ko se odpravi ropat,
se mora najprej okopat.
Je grd in močan,
jaz mu pravim, da je teleban.

Vid Rakuša, 3. a

PUST SLADKIH UST

Pustni dan v 3. a

NAŠ PUSTNI TOREK

Zjutraj na pustni torek, sem se oblekla v zdravnico. Všeč mi je bila obleko za njo. Ko sem prišla v šolo, mi ni bilo všeč, da so me vsi prepoznali.

Ko se je pripeljal avtobus, smo se odpeljali v spodnjo šolo. Nato smo si šli v učilnico ogledati na projekcijo beneške maske. To mi je bilo zelo všeč. V naslednji učilnici pa smo sami začeli izdelovati beneške maske. Za delo smo potrebovali škarje, lepilo, liste in voščenke. Ko sem jo izdelala, sem se čudila, kako je lepa. Za tem smo še izdelali pošasti z migajočimi nogami. Kmalu smo zaslišali kurente in stekli smo jih pogledat po stopnicah na hodnik. Bili so zelo hrupni. Ko smo šli nazaj v razrede, so nas za malico že čakali mastni krofi. Ko smo pospravili učilnico in malico, smo šli v staro telovadnico. Potem smo se vsi vsem razredom predstavili. Nato smo se z mojimi najboljšimi prijateljicami lovile. To mi ni bilo všeč, ker so mi injekcije padale iz žepov. Metali smo si tudi Žanov klovnov nos.

Zelo bi bila vesela, če bi se še imeli kdaj tako fajn in da bi bil še večkrat tako zabaven pust.

Lana Zupan, 4. C

MOJ NAJ...

Najboljši prijatelj

Moja najboljša prijateljica je Urška. Ko sva se spoznali, je bila zelo prijazna. Zelo mi je všeč.

Rada se pogovarja z mano, se z mano igra, smeji. Če imam težave, mi pomaga. Enkrat sva se igrali na igrišču pred šolo. Padla sem in Urška mi je pomagala vstati. Rekla mi je, naj pobrišem solze. Potem mi je pomagala priti do učiteljice. Pred kratkim je prišla k meni in skupaj sva šli nabirat kostanje in orehe. Zelo sva se imeli lepo.

Smejali sva se in se pogovarjali. Videli sva tudi veliko gozdnih živali. Ko sva prišli domov, sva se igrali tudi družabne igre. Kmalu je Urška morala domov in bila sem žalostna. Obljubila mi je, da takoj ko pride domov, me pokliče.

Zelo rada imam Urško in upam, da najinega prijateljstva ne bo nikoli konec.

Lucija Adam, 4. C

NA OPAZOVALNEM SPREHODU

Učenci 3. razreda smo se izpred šole odpravili proti glavni cesti. Najprej smo odšli po enosmerni cesti mimo igral in sadovnjaka.

Prišli smo do vrta medovitih rastlin. Opazili smo, da je tujec z avtomobilom povozil gredice in da so tablice z imeni rastlin poškodovane. Pot nas je vodila do križišča. Tam smo se za hip ustavili in zavili levo. Nekaj časa smo hodili po pločniku, dokler nismo prišli do avtobusne postaje. Tam smo videli obvestila, klop in koš za smeti. Ozrli smo se naokoli ter zagledali prometne znake, ki so bili ob cestišču, na cestišču in nad cestiščem. Učiteljica nam je rekla, naj zapremo oči in poslušamo, kaj se dogaja okoli nas. Jaz sem slišala brnenje avtomobilov, ptičje žvrgolenje, šum potoka in veter. Odšli smo naprej in sošolka Zala nam je pokazala streho njene hiše. Prišli smo do križišča. Zavili smo na levo stran ter prišli do avtokleparstva in avtoličarstva.

Prišli smo bližje stavbi in opazili psa. Malo naprej smo pri vrbi ugotovili, da že poganja male zelene lističe. Ob robu ceste smo se vrnili k šoli.

Lana Mladenovič, 3. c

**Mali pleskarji,
veliki umetniki**

Brina Vrbanič, 4. c

Lana Zupan, 4. c

Lana Daks, 4. c

Naja Divjak, 4. c

Vid Gomaz, 4. c

Blaž Jug, 3. c

Nika Lajmsner, 3. c